

Ron Tolido

Roestige Beitels versus Afgebroken Zagen

Vorige maand heb ik voor de laatste keer in mijn arbeidzame verleden ten overstaan van publiek een vergelijking gemaakt tussen J2EE en .NET. Ik kon het eenvoudigweg niet langer meer opbrengen. Dat betekent niet dat het afscheid nemen zonder slag of stoot verliep. Vooral tegen het einde van mijn presentatie werd ik door emoties overmand en geschrokken toeschouwers boden me na afloop een glas water aan. Iemand gaf me een sussend schouderklopje.

De pikzwarte leegte ervaar ik ondertussen als enorm. Nooit meer programmeertalen als C# en Java tegen elkaar kunnen afzetten, ook al heb je een dubbel geslepen vergrootglas nodig om relevante verschillen te vinden. Nooit meer harde grappen kunnen maken over de *Unmanaged Zone* van .NET: de plek in het platform waar programmeurs nog steeds onzegbare dingen met pointers en geheugen kunnen doen en die vooral lijkt verzonnen om de sourcecode van Windows en Office succesvol te kunnen compileren. Nooit meer kunnen uithalen naar de politieke correctheid van de Java-wereld, waarin de grote roerganger Scott McNealy zelf nimmer een regel heeft geprogrammeerd en het zelfvertrouwen nog steeds zo laag is dat elk derde zin over Microsoft lijkt te moeten gaan. Voorbij is ook het rouwbeklag over Visual Basic: een programmeertaal die ooit uitblonk in simpelheid en effectiviteit maar nu gedwongen is tot de travestie van objectoriëntatie en een kruiwagen vol nutteloze taalelementen.

De discussie rond .Net en Java is zo verwaterd dat hij ondertussen ook op de zaterdagmarkt wordt gevoerd. In een recent paneldebat tijdens een IT-congres waagde zelfs *Jort Kelder* enkele vragen aan het onderwerp. Hij kwam maar net op tijd in de zaal aan, want hij had zojuist een *diepte-interview* gehouden voor Veronica met Georgina Verbaan. In feite ging dat in één moeiteloze beweging door: "Is het nou waar of niet van die siliconen? Komt er ooit een versie van .NET voor Linux? "

Read My Lips: kiezen tussen J2EE en .NET is een onbetekende activiteit die maar beter zo snel mogelijk kan worden uitgevoerd. Hij is hoogstens spannend voor de zes man die

in Nederland werkt aan multi-platform software. Maar daar was de keuze toch allang gemaakt.

Voor de rest blijft de vraag liggen waar je het liefst mee werkt: *Roestige Beitels* of *Afgebroken Zagen*. Wie de luxe, expressieve kracht van 4GL's gewend is mag zich opmaken voor het Spartaanse elan van derde generatietalen als Java en C#. Horden systeemontwikkelaars die nog nooit 'OO-oriented' hebben gedacht en gewerkt mogen zich nu pardoes storten in de complexe class-hiërarchieën waarop J2EE en .NET zijn gebaseerd.

De kwestie is niet A of B. De kwestie is veel meer hoe de productiviteit van de systeemontwikkelfunctie op peil kan worden gehouden in dit glorieuze tijdperk van nieuwe, nauwelijks ontgonnen platformen. Dan is het de moeite waarde om de verrichtingen van die verguisde 4GL-leveranciers nog eens goed te bekijken. Het zou me niet verbazen als de volgende RAD Race opnieuw wordt gewonnen door een team dat zo'n fantastisch, bijna retro aandoend 4GL-product gebruikt. Helemaal aan het einde van de wedstrijd, met nog 10 minuten te gaan, wordt dan besloten naar welk platform moet worden gegenereerd. Het zal een slaapverwekkend detail zijn.

Houd vooral ook de pakketleveranciers in de gaten. SAP's *NetWeaver* is allang niet meer een verzameling bescheiden *tools* om het pakket aan te passen. Achter de coulissen staat een functioneel zeer rijk platform te blinken dat alles biedt om zelfs de meest complexe toepassingen in heterogene omgevingen te bouwen. De sleutelwoorden zijn webservices en XML. Ook hier wordt de discussie J2EE/.NET alleen nog gevoerd als het gaat over het in productie nemen van de toepassing, een beetje op hetzelfde niveau als over welke server en welke netwerkrouter. Het zal menigeen een zorg zijn. Als er maar niet teveel roest op zit.